DE CE NU ÎMPLINESC SPERANȚELE COPIII MINUNE?

TREBUIE SĂ FIM REALIȘTI

ANCHETA NOASTRĂ

Fenomenul pus în discuție are la bază cîteva erori indubitabile. În primul rînd, o serie de antrenori au ținut cu orice preț să-i imite pe colegii lor din alte țări, unde înotul cunoaște o largă dezvoltare, fără a ține seama de ansamblul condițiilor de pregătire ale sportivilor noștri. Este, ca să fiu mai plastic, ca și cum te-ai duce să împuști lei și tigri cu o armă cu care nu poți vîna decît iepuri!...

Copiii care îi depășesc pe juniori nu mai reprezintă excepții. Performanțele lor se bazează pe o pregătire timpurie specializată (antrenament pe intervale de la 10—11 ani), pe condiții superioare de antrenament, atît vara cît și iarna, și pe sprijinul nemărginit al părinților, care iubesc sportul și trăiesc cu speranța de a-și vedea copiii ajungînd mari campioni.

O dată ajunși la vîrsta junioratului, acestor tineri ar trebui să li se pretindă o muncă și mai intensă, pentru ca rezultatele lor să poată crește în același ritm. Și iată intervenind o a doua eroare. Antrenorii neglijează noii factori care apar (viața școlară cu cerințe tot mai mari, viața socială) și rămîn la vechile planuri de pregătire. Ei dovedesc multă îngăduință față de sportivi, care aflîndu-se la un moment dat în mod practic fără adversari pe plan intern, devin prea puțin exigenți în pregătirea lor cotidiană. Și astfel, mari talente se risipesc în imensa mediocritate.

Cum ar putea totuși acești sportivi să continue o linie ascendentă? Prin multe sacrificii și o totală dăruire sportului pe care l-au îndrăgit. Ei trebuie să-și îmbine armonios obligațiile școlare cu orele de pregătire, să nu iroseacă timpul normal afectat odihnei. Și mai ales, să fie continuu cuprinși de o puternică dorință de afirmare, de o permanentă autodepășire.

prof. Felix HEITZ
maestru al sportului

GUSTUL AMAR AL UNOR APLAUZE POLITICOASE

Maestrul emerit al sportului Alexandru Lascu a dat duminică după-amiază ultimul start oficial, trăgînd cortina peste activitatea competițională a înotătorilor. Reuniunea de închidere a campionatelor naționale nu a reușit să scoată din anonimat nici în cel de-al 12-lea ceas o întrecere ce s-ar fi vrut un corolar al întregului sezon, lăsîndu-ne să părăsim piscina Dinamo cu gustul amar prilejuit de urmărirea unei piese de mîna a treia, în care cei cîțiva autentici iubitori ai acestui sport aplaudă politicoși eforturile solitare ale unor actori talentați.

A fost un concurs penibil, cu finale care au reunit cîte 3 și 4 concurenți, serii le fiind adesea inutile. Și în asemenea situație nici nu trebuie să surprindă faptul că interesul principalilor competitori la titlurile de campioni naționali a scăzut simțitor, iar recolta obișnuită a recordurilor a fost substanțial diminuată.

De la bun început, trebuie subliniat că cei care au prevăzut desfășurarea întrecerilor spre finele lunii septembrie au gîndit în mod cu totul superficial. Nimeni nu a ținut seama că în această perioadă, copiii reîntorși din vacanțe au început școala, iar cei mari vor fi vădiți de eforturile depuse în „Cupa Europei" și la Balcaniadă și, deci, cu posibilități reduse de a mai modifica cifrele din tabele. Campionatele naționale ale copiilor au fost programate la începutul lunii august și de atunci au trecut aproape 7 săptămîni, timp în care unii au rămas în pregătire în vederea confruntărilor internaționale, dar majoritatea au preferat să se odihnească, pentru a relua pregătirile viitorului sezon cu forțe cît mai proaspete. Așa se face că numeroși tineri care s-au afirmat în acest an, și pe care i-am fi dorit alături de fruntași în lupta pentru titlurile de campioni au absentat, văduvind cea mai importantă competiție republicană de culoarea pe care i-ar fi conferit-o elanul, dorința de afirmare și continuă autodepășire a noului val.

Nu mai puțin inspirată s-a dovedit și corelarea activității competiționale interne cu participarea la marile concursuri internaționale ale anului. Copiii, de pildă, s-au deplasat în R. F. a Germaniei, la întoarcere au intrat direct în focul naționalelor, pentru ca în următoarele zile să se prezinte (cu forțele bineînțeles serios diminuate) la cel mai important examen: europenele de la Viena. Seniorii nu au participat (excepție fac doar cei de la Steaua, care de altfel s-au afirmat în mod deosebit în acest sezon) la nici un concurs pînă la mijlocul lui august, pentru ca apoi — dacă vom considera și întrecerile Dinamoviadei — să fie nevoiți să se alinieze la 4 starturi consecutive, la distanțe care nu depășeau o săptămînă. Planificarea acestora a fost greșită din mai multe puncte de vedere. În primul rînd, nu a existat nici o posibilitate de a se face o selecție mai serioasă a celor ce meritau să intre în echipele naționale (și acest lucru a fost uneori destul de scump plătit). Apoi, nu s-a avut în vedere penuria — pe care trebuie s-o recunoaștem — a înotătorilor de valoare, ceea ce a obligat pe selecționeri să folosească la maximum potențele citorva dintre sportivii fruntași, aducîndu-i la startul naționalelor aproape de capătul puterilor.

Iată explicația celor cîteva aplauze politicoase ce s-au pierdut aievea, timp de 4 zile, în liniștea parcului din Ștefan cel Mare...

Ad. VASILIU

Albert Covaci — campionul „delfinilor"

Foto: A. NEAGU

BAZAR HEBDOMADAR

„A fost odată"...

Așa încep toate poveștile — cu: „A fost odată"... Așa încep toate poveștile: și cele vesele și cele triste. Eu am să vă spun o poveste tristă.

A fost odată o echipă feminină de volei — la Cluj — care se numea *Someșul*. Mai apoi, această echipă s-a numit *C.S.M.* Și această echipă, chiar dacă nu obișnuia să cîștige campionatul național, era o formație bună. Adică, formațiile fruntașe, chiar campioanele — cînd aveau ocazia să o întîlnească —, nu se simțeau tocmai la îndemînă. Deseori, această echipă — despre care vorbesc începînd cu „A fost odată".... — lua puncte de la campioane cu totală dezinvoltură. Avea și jucătoare bune această echipă. Dar, vai, știți cum e: orice am face, timpul trece. Și, trecerea timpului nu iartă. Trecerea timpului face să apară tot soiul de probleme. Antrenorii amintitei echipe, din pricini serioase sau, uneori neglijabile, au intrat în nefirești polemici. Polemicile sînt bune, dacă sînt principiale — adică, pe scurt, consructive. Polemicile sînt bune, dacă nu se uită că au fost inițiate pentru a servi adevărul. Dar, în cazul de față — nu era cazul. Atmosfera care domnea în cadrul amintitei echipe feminine de volei — o atmosferă rodnică — a început să fie viciată. Interese personale, de subiectivism dubios, au dobîndit prioritate. În această situație, idei constructive au venit din rîndul „maselor". Adică, din rîndul jucătoarelor bune ale amintitei formații. Ele, lucide, cu dragoste pentru culorile clubului, intuind viitorul posibil — au solicitat dreptul de a pregăti (adică de a ajuta să evolueze) jucătoare mai tinere. Inițiativă lăudabilă. Și, la noi, inițiativele lăudabile sînt onorate. În consecință, jucătoarele bune și mai în vîrstă au avut inițiativa și conducătorii echipei au fost premiați. Nu este cazul să intru în detalii. Să rămînem la faptele esențiale.

Echipa feminină de volei *C.S.M.-Cluj* a retrogradat în *B*. Ce să-i faci, vorba veche: se mai întîmplă. Și, după cum se știe, cineva trebuie să joace și în *B*. Altfel, nu ar avea cine să promoveze în *A*. — și așa mai departe. Dar lucrurile au evoluat, pentru că, vai, în lumea aceasta nimic nu stă pe loc. Echipa amintită, după ce a jucat turul campionatului în B, a fost *retrasă* din competiție. Trebuie să recunoaștem că această realitate este o autentică realizare. Nimeni, însă, nu a fost sancționat pentru această autentică realizare. Culmea: nici nu a fost premiat cineva! Ceea ce, evident, constituie o nedreptate flagrantă.

La ora actuală, voleiul feminin clujean nu are nici o reprezentantă în A.

Teoria care se susține de către cei în drept, atunci cînd vorbești cu ei despre destinul echipei feminine de volei *C.S.M.* este: trebuie să se pună accentul pe sportul de masă. Teoria, desigur, e frumoasă. Este justă. Numai că, datorită sportului de masă există posibilitatea, în toate ramurile sportive — și nu spun nici o noutate — să se depisteze talente autentice, de primă mărime. Talente care, mai apoi, în timp, să devină sportive de prestigiu și performanță. Se pare că acest umil adevăr nu intră în vederile tovarășilor despre care vorbeam. Și faptul se petrece în Cluj, unde există nu puține întreprinderi în care numărul femeilor este deosebit de mare. Aceasta e povestea tristă pe care am vrut să o spun. Întrebarea este: cît va mai ține această poveste?

AL. CAPRARIU

După meciurile cu Ungaria

ARBITRUL AHMET COMERT (Turcia): **„Orice formație de tineret din Europa ar rezista greu românilor"**

Așadar, speranțele boxului românesc și-au adăugat în palmares două noi succese internaționale. Noua noastră selecționată de tineret începe să se afirme în arena internațională, grație valorii dovedite de mulți dintre componenții ei, priceperii și seriozității cu care muncesc antrenorii Füresz și Serbu. Am urmărit această echipă, încă din primele zile de la închegarea ei, cînd posibilitățile fiecărui pugilist erau cîntărite atent de antrenori. Ne-am bucurat sincer văzînd că primele examene internaționale (meciurile din Finlanda) au fost trecute cu bine. Ne-am convins și mai mult de valoarea acestei formații, în recentele confruntări de la Brăila și Galați, cu „speranțele" boxului din Ungaria. Selecționata noastră, elogiată călduros și de conducătorul echipei Ungariei, dr. Szabo Joszif, are cîteva puncte forte, cu care — cel puțin teoretic — se poate conta pe victorii sigure. Îi clasăm în frunte pe Nicolae Păpălău, acest băiat necruțător în ring, care punctează cu mare precizie, dovadă fiind și faptul că majoritatea victoriilor sale le-a obținut înainte de limită. Incertă rămîne însă prezența sa la categoria semiușoară. Pe locul următor îl situăm pe Sandu Mihalcea, al cărui stil de luptă încîntă. Mihalcea are 17 ani și, pentru că el reprezintă o certă valoare, trebuie să fie apărat, să i se creeze condiții pentru ca el să facă într-adevăr o carieră sportivă strălucită. Mihalcea nu trebuie încă... lansat spre marea performanță, nu trebuie „forțat"; tocmai de aceea, considerăm că prezența sa în selecționata de tineret e prematură. Încă doi ani de aci înainte el este junior. Să fie lăsat, deci, în reprezentativa de juniori, unde va obține — sîntem convinși — multe victorii.

În rîndul celor evidențiați trebuie incluși, neapărat, Șt. Boboc (dar la categoria semimuscă), M. Dumitrescu (pentru splendidele sale acțiuni în lupta de aproape), I. Györfi (pentru clarviziune și precizia loviturilor), V. Lehăduș, I. Ilie, D. Mihalcea.

P.S. Atît la Brăila, cît și la Buzău, meciurile România — Ungaria s-au bucurat de o organizare excelentă, subliniată deosebit de oaspeți. În ceea ce privește întîlnirea de la Buzău, credem că s-ar fi făcut un serviciu boxului din localitate introducîndu-l în formație pe pugilistul Cornel Dumitrescu, finalist al campionatelor naționale de juniori din 1969. Dar, deși F.R. Box și-a dat avizul, antrenorul Füresz s-a opus!

● Încîntat de evoluția tinerilor noștri pugiliști în meciurile cu selecționata Ungariei, arbitrul neutru, dl. **AHMET COMERT**, a ținut să ne declare următoarele: **„Foarte puternică, foarte bine pregătită această echipă română. Orice formație de tineret din Europa i-ar rezista greu. Sînt sigur că dispuneți și de alți tineri talentați. As sugera totuși antrenorilor, dacă-mi permit, să insiste ca boxerii lor să acorde o atenție mai mare însușirii apărării. Aveți nevoie de acești băieți și peste 5—10 ani".**

Romeo CALARAȘANU

Florian Negoescu (Steaua) și-a păstrat titlul, la viteză

Campionatul de viteză, desfășurat ieri, pe velodromul Dinamo, a prilejuit — ca și cel de anul trecut — constatarea îngrijorătoare că nu avem sprinteri. În afară de Florian Negoescu, ceilalți — fără supărare — sînt sprinteri mediocri. Practică ciclismul de viteză, dar nu se pot numi sprinteri în accepțiunea pleniară a cuvîntului (ne gîndim la G. Negoescu, I. Florea, St. Leibner și P. Soare), sprinteri a căror dispută să umple tribunele și să le ridice în picioare ca pe vremea, nu prea îndepărtată, cînd evoluau I. Ioniță, Tache Petre, C. Voicu, G. Navrea, St. Lemindroiu și alții...

În atari condițiuni, desfășurarea întrecerilor, pînă în semifinale, a fost, am putea spune, o formalitate, cu rezultate dinainte știute. Și totuși, în aceste aneste întreceri de campionat, dinamovistul Șt. Deibner a comis erori tactice elementare, pentru un vitezist pe care, în mod normal, l-am fi văzut ajungînd în semifinale. În semifinală, Ion Florea (Dinamo) cu Fl. Negoescu (Steaua) a alunecat de pe viraj și a căzut. Proba s-a reluat. Dinamovistul, însă, vădit influențat de căzătură și timorat, a alergat nereglementar, fapt care i-a adus eliminarea din concurs. Semifinala fusese cîștigată realmente de Fl. Negoescu.

Finala s-a disputat „în familie", între Fl. Negoescu și fratele său, George, tot de la Steaua, cîștigătorul celeilalte semifinale, în care a depășit pe colegul său de club, P. Soare. O finală, în două manșe, desfășurată sub umbrele înserării, care a oferit un spectacol interesant. A cîștigat ambele manșe Fl. Negoescu, care astfel și-a păstrat titlul. Pe locurile următoare, colegii lui de club G. Negoescu și P. Soare.

În completarea programului s-a desfășurat o cursă de eliminare pentru juniori cîștigată de I. Ajoghin (Șc. sp. 2) urmat de Gabriel Avram (Dinamo) și Ion Nicolae (Șc. sp. 1).

Astăzi, cu începere de la ora 16.30, se dispută campionatul municipiului București proba de urmărire pe echipe.

Em. I.

Victorii la scor în Cupa României

Spre deosebire de primele etape ale Cupei României cea desfășurată la sfîrșitul săptămînii trecute a reliefat creșterea simțitoare a interesului formațiilor participante. Ele s-au prezentat, majoritatea, cu loturi complete, frumos echipate, și au luptat cu toată ardoarea pentru calificarea în faza superioară a competiției. Dar, au fost și excepții, una dintre ele fiind oferită de echipa masculină Universitatea București. Deși era „avertizată" de neprezentarea, cu o săptămînă în urmă, a formației de fete, cea de băieți a venit la teren cu numai cinci jucători, dintre care unul, maestrul sportului Grigore Costescu, nu a mai evoluat în partide oficiale de mai bine de doi ani. În plus, echipamentul reprezentanților Universității București era murdar, decolorat, cu numerele scrise cu creionul. Să nu omitem: a existat și o rezervă, dar care nu și-a îmbrăcat echipamentul sportiv pentru că... nu îl avea! Ce părere are consiliul clubului sportiv Universitatea despre ceea ce se petrece cu echipele sale de baschet? Dar arbitrii P. Spiru și Gh. Benone de ce au permis disputarea meciului în astfel de condiții, cînd regulamentul este clar în ceea ce privește ținuta sportivilor? Pînă vom afla răspunsurile, să relatăm rezultatele meciurilor:

ARHITECTURA — CONSTRUCTORUL (f) 31—70 (16—26). În ciuda diferenței mari de scor, meciul a fost plăcut, rapid. Nivelul tehnic a fost, însă, scăzut, ambele formații comițînd numeroase greșeli. Dacă pentru Arhitectura lucrul este oarecum normal (ținînd seama de timpul scurt de pregătire avut pînă acum), pentru Constructorul este inadmisibil, știind că peste două săptămîni va susține jocul de baraj pentru rămînerea în divizia A.

ACADEMIA MILITARĂ — PETROLUL PLOIEȘTI (m) 89—53 (37—30). În cea mai frumoasă întrecere a etapei, am putut urmări evoluția a două echipe alcătuite din elemente tinere care au practicat un joc curat, de bun nivel tehnic. Trebuie felicitat îndeosebi antrenorul D. Leca (Academia militară), care a prezentat o formație cu o medie de vîrstă de 20 ani și de înălțime de 1,90 m.

PROGRESUL BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI (m) 95—68 (41—32). A fost mai mult un meci de antrenament, în care echipele s-au preocupat numai să înscrie, neglijînd total apărarea sau aplicarea unor teme tactice.

F. SIMION — coresp.

ȘCOALA SPORTIVĂ MEDIAȘ—POLITEHNICA CLUJ (m) 68—55 (27—29). O partidă viu disputată, în care s-a luptat mult. Ambele formații au fost deficitare, însă, în ceea ce privește controlul mîngii și aruncările la coș. S-au evidențiat Barna și Zdrenghea de la gazde, Moga și Balint de la oaspeți. **(Z. RIȘNOVEANU — coresp.).**

A.S.A. BACĂU — COMERȚUL TG. MUREȘ (m) 60—87 (20—39).

În editura C.N.E.F.S. a apărut

„OLIMPIADA MEXICANĂ"

I. Goga • Em. Valeriu

O evocare palpitantă a ultimei ediții a Jocurilor Olimpice — un amplu reportaj din țara „Șarpelui cu pene" MEXICO — MERIDA — ACAPULCO — un volum de peste 400 de pagini, bogat ilustrat.

„Cupa Progresul"

MARIA ALEXANDRU A CÎȘTIGAT TURNEUL... MASCULIN

24 de băieți și 16 fete — printre care și reprezentanți ai R. S. Cehoslovace — au luat parte la întrecerile dotate cu „Cupa Progresul". Competiția, desfășurată în sala Floreasca, a constituit un bun prilej de verificare a unora dintre jucătorii noștri, înaintea unor întîlniri internaționale (Maria Alexandru, care va participa la meciul Japonia — Europa, iar Luchian și Theodor ne vor reprezenta la Balcaniadă).

Concurînd în competiția masculină, Maria Alexandru s-a clasat pe primul loc, obținînd 7 victorii și nefiind învinsă decît o singură dată (în partida cu Silviu Dumitriu). Ea i-a întrecut, printre alții, pe Gelu Păun (2—0), Gheorghe Theodor (2—1), Sergiu Luchian (2—0) și cehoslovacul Deak (2—0).

Întrecerea feminină a dat cîștig de cauză Vioricăi Ivan, învingătoare în toate întîlnirile susținute. Notăm victoriile obținute la Doina Zaharia (2—1), Victoria Babiciuc (2—1) și Elena Condicaru (2—0). Pe locul al doilea s-a clasat Elena Condicaru, care a dovedit reale calități.

NU ÎNTOTDEAUNA, CEI MAI BUNI SÎNT PRIMII!...

Clementa vremii a ajutat reuniunii de duminică să atragă o asistență numeroasă și a permis totodată concurenților să-și dovedească capacitatea în cele mai bune condiții. Mărturie în acest sens sînt multiplele ameliorări de recorduri, dintre care, cel mai important l-a realizat Jalba, cu 1:24,2 pe km, fiindcă — prin conjunctura alergării — n-a mai rămas în fruntea plutonului, ca să se mai oprească din acțiune, ca data trecută! Desigur, mulți se grăbesc s-o instaleze în fruntea generației de 4 ani. Noi însă ridicăm rezervele necesare, deoarece evoluția de pînă acum a acestei ieșe a fost neconcludentă, mai ales pe parcursurile medii de 2.100 m. Rezultatele reuniunii de duminică — luate în ansamblu — n-au ridicat prea mari obiecții. Totuși, nu ne putem declara prea încîntați că s-au încadrat în șansa hîrtiei. De pildă, Seringa — ne-o recomanda antrenorul său — „trage spre dreapta", dar cînd a fost vorba să cîștige, mînza și-a uitat năravul!... În continuare, Frunzar — semnalat de mulți cititori ai rubricii noastre — a fost dată trecută condus cu un total dezinteres față de cursă, deși a realizat un record onorabil. Duminică, același cal a devenit incisiv și a cîștigat. După părerea noastră, manevra n-a fost clară. Ca atare, sugerăm celor în drept ca acolo unde moralitatea dubioasă din rîndurile driverilor este evidentă, bisturiul arbitrilor alergărilor trebuie să opereze fără reticențe. În rest, Orbita a onorat la justa ei valoare reîntoarcerea din concediu a antrenorului, dar Mister a completat — destul de straniu — lista ultimului cîștigător al reuniunii. Dar, îi stăruim pe antrenorul său să se gîndească mai mult asupra reputației sale, ca să nu-i atribuim în viitor calificative menite să-i rănească amorul propriu!...

Rezultate tehnice: 1. Nicușor (G. Avram), Cuc, Hortensiu 34,1. 2. Nuga (Al. Nacu), Halvița, Coca 31,6, 3. Jalona (St. Teofil), Furis, Colina 35, 4. Seringa (M. Ștefănescu), Ina, Tipic 38,3, 5. Frunzar (V. Gheorghe), Rarița, Glod 30,9, 6. Jalba (Gh. Tănase), Arena, Felix 34,2, 7. Orbita (T. Marcu), Petru, Rampa 38,6, 8. Mister (Gh. Tănase), Șimiglu, Roșioru 38,5.

Niddy DUMITRESCU

(Urmare din pag. 1)

universitare fruntașe) — că valoarea rezultatelor este medie, pe alocuri foarte scăzută, încît suprimă, oarecum, chiar noțiunea de performanță. Specificînd aceasta, trebuie să fac precizarea că sportul universitar la care ne referim nu se reduce doar la „U" Cluj, „Poli" Timișoara sau Sportul studențesc București, ci are în vedere toate cluburile universitare născute în 1966.

— Preocupat fiind de efecte (rezultate) ați sondat, desigur, și cauzele acestei aurea mediocritas.

— Această eflorescență a cluburilor a dus la o dispersare a forțelor atît pe ansamblu — centre universitare și nivel republican — cît și pe unități — institute.

Cred, astfel, că este o anomalie ca într-un singur oraș să fiinteze 3 sau 4 echipe universitare de baschet sau volei, toate de o factură mediocră, numai ca să răspundă unor cerințe normative și unor mici — dar omenești — orgolii personale care nu sprijină, însă, cu nimic sportul național. În plus, există tendința ca fiecare club mic să abordeze cît mai multe discipline sportive. Urmarea? Secții care trenează sau se zbat neputincios, cluburi care nu pot sălta peste nivelul categoriei B.

— Să revenim. Momentul dinamizării activității sportive studențești sosise, desigur. Formele organizatorice existente la acea dată se dovediseră improprii și incapabile să acopere eșaloanele atît de bogate de sportivi universitari și vulcanul de entuziasm. Trebuia, incontestabil, schimbat ceva. Și s-a preconizat formula actuală căreia, probabil, i se prevedeau efectele de care vorbiți. ȘI TOTUȘI, EA A FOST ADOPTATĂ.

— Vreți, după cum văd, să stabiliți înțelepciunea ei. În teorie, inițiativa a fost excelentă, dar cred că a fost prematur aplicată. Prematur pentru că nu existau condițiile obiective necesare pentru realizarea ei. Lipsea baza materială capabilă să satisfacă multiplele cerințe pe care le presupunea o atare activitate de proporții. Să luăm ca exemplu Clujul, oraș în care funcționează șase cluburi universitare (ca să fac abstracție de cele sindicale și de mulțimea de asociații sportive), fiecare club însumînd 5, 8 sau 12 discipline sportive, în timp ce întreg centrul universitar dispune de o bază sportivă care de-abia ar acoperi fericit activitatea unui mare club de performanță. (Trebuie menționat că Sala sporturilor, deși clujeană prin destinație, este, cel mai mult timp, ocupată de diferite loturi naționale, de partide cu caracter republican și de ... spectacole muzicale destul de des programate aici).

Revenind la momentul de față, vreau să consemnez și un alt mare neajuns: echipele de categorie B, care au proliferat îngrijorător și care consumă mult mai mult decît formațiile de primă mînă.

— Ajungînd la „producția în sine" trebuie, cu inima strînsă, să consemnăm că loturile naționale cuprind prea puțini sportivi universitari, iar cele olimpice sînt cu totul parcimonioase în astfel de elemente. În fața unui astfel de tablou, întrebarea „Ce se întîmplă în cluburile universitare"? solicită, pe lîngă răspunsurile dv. anterioare, și o explicație privind pregătirea efectivă a sportivilor studenți.

— Nu vreau să disculp cu nimic facultatea dar, pentru un astfel de răspuns, trebuie coborît „jos", în școli, și subliniat faptul că elementele pe care aceste unități le oferă universităților au un nivel de pregătire nepermis de scăzut. Or, a începe la 19—20 de ani să corectezi elemente primare ale educației fizice, cînd tu vrei să faci înaltă performanță, înseamnă eșec din start.

În discuție trebuie neapărat adus și timpul studentului, din ce în ce mai strîmt datorită solicitărilor programei universitare, mai încărcată și mai complexă de la an la an.

— Analizînd cauzele acestui neașteptat și nedorit statu quo în sportul universitar v-ați gîndit, desigur, și la soluțiile de remediere. Ni le împărtășiți?

— Nu sub formă de soluții, ci sub formă de sugestii.

Văd, mai întîi, o concentrare a forțelor la nivelul centrelor universitare, astfel ca fiecare centru studențesc să aibă maximum două cluburi sportive unde să fie cumulate toate elementele dotate, de performanță.

Apoi, fiecare club să-și orienteze activitatea asupra unor discipline, nu multe la număr, și nu aceleași care funcționează și la omonimul lui din oraș.

Este necesară, în același timp, o purificare serioasă a divizionarelor secunde și a formațiilor județene și municipale și renunțarea la acele echipe care nu au nici o perspectivă.

Trebuie instaurat un împrumut tovărășesc și principial de cadre și renunțat la obligații venite de sus, sub formă de ultimatum ca, de exemplu, cel întîmpinat recent de Politehnica: „Dați, pînă la ora cutare, baschetbaliștii cutare clubului Universitatea".

Și, insistat mai mult pe sporturile studențești prin tradiție și prin destinație, cum ar fi ATLETISMUL, spre exemplu.

★

ATLETISMUL. Punctul sensibil pe care marele recordman al României îl evitase din lunga noastră discuție dintr-o deferență față de sportul iubit, dintr-o pietate față de performanța sa intangibilă timp de 20 de ani.

Mobilizat, marele Ion Moina de ieri, devotatul profesor de astăzi, avea să-și mărturisească doleanțele — expresii ale profesiunii sale de credință, care este atletismul — vise legate de înființarea la Cluj a celui de-al doilea Club atletic studențesc din țară și de izbînda unui discipol de-al său într-o arenă olimpică.

SPORTUL UNIVERSITAR

LOTO • PRONOSPORT

De la etapă la etapă, concursurile Pronosport devin tot mai interesante, datorită numărului mare de surprize care se înregistrează. Astfel, la concursul Pronosport nr. 38, etapa din 21 septembrie 1969, au „ieșit" patru de 2, victorii în deplasare înregistrîndu-se la meciurile:

4. „U" Cluj—Steagul roșu
5. A.S.A. Tg. Mureș—Crișul
9. Napoli—Fiorentina
10. Palermo—Inter

Trebuie să recunoaștem că fiecare din aceste meciuri a constituit, prin rezultatul său, o surpriză. Ce ne va aduce etapa de duminică, 28 septembrie? Pentru a avea posibilitatea să vă documentați din timp, vă reamintim programul concursului din această săptămînă:

1. Crișul—Dinamo Buc.
2. Petrolul—Jiul
3. A.S.A. Tg. Mureș—Farul
4. Steagul roșu—F.C. Argeș
5. C.S.M. Reșița—Vagonul
6. Bari—Napoli
7. Brescia—Cagliari
8. Fiorentina—Sampdoria
9. Internazionale—Torino
10. Juventus—Bologna
11. Lazio—Milan
12. Palermo—Lanerossi
13. Verona—Roma

★

Tragerea excepțională Loto cu premii în apartamente și premii fixe în bani de azi, va avea loc în Capitală, str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 38 DIN 17 SEPTEMBRIE 1969

EXTRAGEREA I: Categoria I: 0,5 variante a 100 000 lei; a II-a: 140 a 867 lei; a III-a: 2 560,5 a 43 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 1,5 variante a 61 500 lei; Categoria B: 224 a 411 lei; Categoria C: 3 950,5 a 23 lei.

Premiul de 100 000 lei a revenit participantului MORUȚAN LIVIU din Cluj, iar premiul de 61 500 lei a revenit participantului ULEA IONEL din Roman.